Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1236/2005

z dnia 27 czerwca 2005 r.

w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

(Dz.U. L 200 z 30.7.2005, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1377/2006 z dnia 18 września 2006 r.	L 255	3	19.9.2006
►**M2**	Rozporządzenie Rady WE nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	1	20.12.2006

sprostowane przez:

►**C1**	Sprostowanie, Dz.U. L 79 z 16.3.2006, str. 32 (1236/2005)

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1236/2005

z dnia 27 czerwca 2005 r.

w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności stanowi jedną ze wspólnych zasad Państw Członkowskich. Zważywszy na to, w 1995 r. Wspólnota postanowiła traktować poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności jako zasadniczy element jej stosunków z państwami trzecimi. Zadecydowano o zawieraniu klauzuli dotyczącej tej kwestii w każdej nowej ogólnej umowie handlowej, o współpracy oraz o stowarzyszeniu zawieranej z państwem trzecim.

(2) Artykuł 5 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, art. 7 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych i art. 3 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności ustanawiają bezwarunkowy, pełny zakaz stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Inne przepisy, w szczególności Deklaracja Narodów Zjednoczonych w sprawie tortur ([1]) i Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r., nakładają na państwa obowiązek zapobiegania stosowaniu tortur.

(3) Artykuł 2 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ([2]) stwierdza, że nikt nie może być skazany na karę śmierci ani poddany jej wykonaniu. Dnia 29 czerwca 1998 r. Rada zatwierdziła „Wytyczne dotyczące polityki UE w stosunku do państw trzecich w sprawie kary śmierci" i postanowiła, że Unia Europejska będzie dążyła do powszechnego zniesienia kary śmierci.

(4) Artykuł 4 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że nikt nie może być poddany torturom ani nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu. Dnia 9 kwietnia 2001 r. Rada zatwierdziła „Wytyczne w sprawie polityki UE wobec do państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania". Wytyczne te dotyczą zarówno przyjęcia Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni w 1998 r., jak i trwających prac nad wprowadzeniem nadzoru nad wywozem sprzętu paramilitarnego w całej UE i stanowią przykłady środków mających na celu skuteczne zapobieganie torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu w ramach Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Wytyczne te przewidują także nakłanianie państw trzecich do zapobiegania stosowaniu i produkowaniu sprzętu oraz obrotowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

([1]) Rezolucja 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 9.12.1975.
([2]) Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

▼B

i zapobiegania wykorzystywaniu wszelkiego innego rodzaju sprzętu do takich celów. Zaznacza się w nich także, że zakaz okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego karania nakłada wyraźne ograniczenia na stosowanie kary śmierci. Dlatego też oraz zgodnie z tymi dokumentami kary śmierci nie uważa się w żadnym wypadku za karę zgodną z prawem.

(5) W swojej rezolucji w sprawie tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, przyjętej dnia 25 kwietnia 2001 r. i popartej przez Państwa Członkowskie UE, Komisja ds. Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych wezwała członków Organizacji Narodów Zjednoczonych do podjęcia stosownych kroków, łącznie ze środkami ustawodawczymi, w celu zapobieżenia i zakazania m.in. wywozu sprzętu, który jest specjalnie przeznaczony do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Stanowisko to zostało potwierdzone rezolucjami przyjętymi w dniach 16 kwietnia 2002 r., 23 kwietnia 2003 r., 19 kwietnia 2004 r. oraz 19 kwietnia 2005 r.

(6) Dnia 3 października 2001 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję ([1]) w sprawie drugiego rocznego sprawozdania Rady zgodnie z 8. przepisem wykonawczym Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, wzywającą Komisję do niezwłocznego podjęcia działania w celu przedstawienia stosownego instrumentu wspólnotowego zakazującego wspierania sprzedaży, handlu oraz wywozu sprzętu policyjnego i bezpieczeństwa, którego stosowanie jest z natury okrutne, nieludzkie lub poniżające, oraz do zapewnienia, że ten instrument wspólnotowy wstrzyma transfer sprzętu policyjnego i bezpieczeństwa, jeśli medyczne skutki jego stosowania nie są w pełni znane, a także takiego sprzętu, którego stosowanie wykazało w praktyce znaczne ryzyko nadużycia lub powodowania nieuzasadnionych obrażeń.

(7) Stosowne jest zatem ustanowienie przepisów wspólnotowych dotyczących handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci, oraz towarami, które mogą być stosowane do zadawania tortur i do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Zasady te odgrywają podstawową rolę w propagowaniu poszanowania życia ludzkiego i podstawowych praw człowieka, a tym samym służą celowi ochrony moralności publicznej. Zasady te powinny zagwarantować, że podmioty gospodarcze Wspólnoty nie czerpią żadnych korzyści z handlu, który albo przyczynia się, albo w inny sposób ułatwia wprowadzanie w życie polityki dotyczącej kary śmierci lub tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, które nie są zgodne z właściwymi wytycznymi UE, Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz konwencjami i traktatami międzynarodowymi.

(8) Dla celów niniejszego rozporządzenia uznaje się za właściwe zastosowanie definicji tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania sformułowanych w Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r. oraz w rezolucji 3452 (XXX) Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych. Definicje te powinny być interpretowane z uwzględnieniem orzecznictwa dotyczącego wykładni odpowiednich terminów, zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i stosownych dokumentach przyjętych przez UE lub jej Państwa Członkowskie.

(9) Uważa się za konieczne zakazanie wywozu i przywozu sprzętu, który nie ma żadnego praktycznego zastosowania innego niż do

([1]) Dz.U. C 87 E z 11.4.2002, str. 136.

▼B

wykonywania kary śmierci lub w celu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

(10) Konieczne jest również kontrolowanie wywozu niektórych towarów, które mogą być używane nie tylko w celu stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, lecz mogą być także używane w celach zgodnych z prawem. Kontrolę tę powinno się stosować do towarów, które są stosowane głównie w celu egzekwowania prawa oraz, jeśli taka kontrola nie jest dysproporcjonalna, do wszelkiego innego sprzętu i produktów, które przy uwzględnieniu ich konstrukcji i cech technicznych mogłyby być wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

(11) W odniesieniu do sprzętu służącego do egzekwowania prawa należy zaznaczyć, że art. 3 Kodeksu postępowania funkcjonariuszy porządku prawnego ([1]) stanowi, iż funkcjonariusze porządku prawnego mogą użyć siły wyłącznie w wypadku absolutnej konieczności i tylko w granicach niezbędnych do wypełnienia ich obowiązków. Podstawowe zasady użycia siły oraz broni palnej przez funkcjonariuszy porządku prawnego, przyjęte przez ósmy Kongres Narodów Zjednoczonych w sprawie zapobiegania przestępczości i postępowania ze sprawcami przestępstw w 1990 r., przewidują, iż funkcjonariusze porządku prawnego, w czasie wykonywania obowiązków, powinni, na ile to możliwe, stosować środki niewymagające użycia siły, zanim odwołają się do użycia siły i broni palnej.

(12) Wobec tego w Podstawowych zasadach popiera się również rozwój nieśmiercionośnej broni obezwładniającej przeznaczonej do stosowania w odpowiednich sytuacjach, przyznając jednocześnie, że stosowanie takiej broni powinno być uważnie kontrolowane. W tym kontekście pewne rodzaje sprzętu tradycyjnie stosowanego przez policję do celów samoobrony i opanowywania zamieszek zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby mógł on być używany do wytwarzania wstrząsów elektrycznych lub rozpylania substancji chemicznych do obezwładniania osób. Istnieją sygnały, że w kilku krajach taki rodzaj broni jest używany niezgodnie z przeznaczeniem do zadawania tortur i do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

(13) W Podstawowych zasadach podkreśla się, iż funkcjonariusze porządku prawnego powinni być wyposażeni w sprzęt do samoobrony. Dlatego też niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do handlu tradycyjnym sprzętem przeznaczonym do samoobrony, takim jak tarcze.

(14) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć także zastosowanie do handlu niektórymi specjalnymi substancjami chemicznymi używanymi do obezwładniania osób.

(15) W odniesieniu do kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz kajdan i kajdanek, należy zauważyć, że art. 33 Wzorcowych reguł minimalnych postępowania z więźniami Narodów Zjednoczonych ([2]) stanowi, iż narzędzi przymusu nigdy nie wolno stosować jako kary. Ponadto łańcuchów i kajdan nie wolno stosować jako narzędzi przymusu. Należy także zauważyć, że Wzorcowe reguły minimalne postępowania z więźniami stanowią, iż innych narzędzi przymusu nie wolno stosować w celach innych niż jako środek ostrożności przeciwko ucieczce w czasie transportu,

([1]) Rezolucja 34/169 Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych z dnia 17.12.1979 r.

([2]) Zatwierdzone rezolucją 663 C (XXIV) z 31.7.1957 i 2076 (LXII) z 13.5.1977 Rady Ekonomicznej i Społecznej ONZ.

▼B

ze względów medycznych na zalecenie lekarza lub, o ile zawiodą inne metody kontroli, w celu zapobieżenia zadaniu przez więźnia obrażeń sobie lub innym albo uszkodzeniu mienia.

(16) Uwzględniając fakt, że niektóre Państwa Członkowskie już wprowadziły zakaz wywozu i przywozu takich towarów, stosowne jest przyznanie Państwom Członkowskim prawa do wprowadzenia zakazu wywozu i przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do elektrowstrząsów innych niż pasy paraliżujące za pomocą elektrowstrząsów. Państwa Członkowskie, jeśli wyrażają taką wolę, powinny również być uprawnione do zastosowania środków kontrolnych w stosunku do wywozu kajdanek, których łączna długość w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, przekracza 240 mm.

(17) Przy interpretacji niniejszego rozporządzenia należy przyjąć, że nie narusza ono istniejących przepisów dotyczących wywozu gazów łzawiących i środków używanych do opanowywania zamieszek ([1]), broni palnej, broni chemicznej oraz toksycznych środków chemicznych.

(18) Stosowne jest przewidzenie szczególnych wyłączeń z zastosowania środków kontroli wywozu, aby nie utrudniać funkcjonowania sił policyjnych Państw Członkowskich, przeprowadzania pokojowych operacji zarządzania kryzysami oraz, z zastrzeżeniem przeprowadzenia przeglądu w późniejszym etapie, w celu dopuszczenia tranzytu towarów pochodzenia zagranicznego.

(19) Wytyczne dotyczące polityki UE w stosunku do państw trzecich w sprawie tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania przewidują, m.in., że szefowie misji w państwach trzecich włączą do swoich sprawozdań okresowych analizę dotyczącą stosowania tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania w państwie, w którym są akredytowani, oraz środków przedsięwziętych w celu zwalczania tych zjawisk. Stosowne jest, aby właściwe organy uwzględniały te i podobne sprawozdania, sporządzone przez stosowne organizacje międzynarodowe i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia. Takie sprawozdania powinny także opisywać wszelkiego rodzaju sprzęt stosowany w państwach trzecich w celu wykonywania kary śmierci oraz do zadawania tortur i do innego okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania albo karania.

(20) W celu przyczynienia się do zniesienia kary śmierci w państwach trzecich oraz zapobiegania torturom i innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu uważa się za konieczne zakazanie dostarczania państwom trzecim pomocy technicznej odnoszącej się do towarów, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż do wykonywania kary śmierci lub stosowania tortur oraz do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

(21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu mają być stosowane w celu zapobieżenia zarówno wykonywaniu kary śmierci, jak i zadawaniu tortur oraz innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu w państwach trzecich. Obejmują one ograniczenia w handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci lub do zadawania tortur oraz do innego okrutnego, poniżającego lub nieludzkiego traktowania albo karania. Nie uważa się za konieczne ustanowienia podobnej kontroli transakcji w ramach Wspólnoty, ponieważ w Państwach Członkowskich

([1]) Patrz: punkt ML 7 c) wspólnego wykazu uzbrojenia Unii Europejskiej (Dz.U. C 127 z 25.5.2005, str. 1).

▼B

kara śmierci nie istnieje, a Państwa Członkowskie przyjmą odpowiednie środki, by zakazać i zapobiec stosowaniu tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania.

(22) Powyższe wytyczne stanowią, iż w celu przedsięwzięcia skutecznych środków zapobiegających torturom oraz innemu okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu powinny zostać podjęte środki w celu zapobieżenia stosowaniu i produkowaniu sprzętu oraz handlowi sprzętem, który przeznaczony jest do zadawania tortur lub do innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Do Państw Członkowskich należy nałożenie i egzekwowanie przestrzegania koniecznych ograniczeń w odniesieniu do stosowania i produkcji takiego sprzętu.

(23) W celu uwzględnienia nowych danych oraz osiągnięć technicznych wykazy towarów objętych niniejszym rozporządzeniem powinny być poddawane przeglądowi, a także powinny zostać przewidziane specjalne procedury zmiany tych wykazów.

(24) Komisja oraz Państwa Członkowskie powinny się wzajemnie informować o środkach przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i przekazywać sobie inne stosowne informacje, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem.

(25) Środki konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([1]).

(26) Państwa Członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

(27) Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza uprawnień przyznanych na mocy i wynikających z rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ([2]) oraz jego przepisów wykonawczych zawartych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93 ([3]).

(28) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wspólnotowe dotyczące handlu z państwami trzecimi towarami, które mogą być stosowane w celu wykonywania kary śmierci lub do zadawania tortur oraz do innego okrutnego, poniżającego lub nieludzkiego traktowania albo karania, oraz dostarczania związanej z nimi pomocy technicznej.

([1]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.
([2]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).
([3]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

▼B

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dostarczania pomocy technicznej, jeśli wiąże się ono z transgranicznym przepływem osób fizycznych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „tortury” oznaczają każde działanie, którym jakiejkolwiek osobie umyślnie zadaje się ostry ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne, w celu uzyskania od tej osoby lub od osoby trzeciej informacji lub przyznania się, w celu ukarania tej osoby za czyn popełniony przez nią lub osobę trzecią albo za czyn, o popełnienie którego ta osoba lub osoba trzecia jest podejrzana, a także w celu zastraszenia lub wywarcia nacisku na tę osobę lub osobę trzecią, albo w jakimkolwiek innym celu wynikającym z wszelkiej formy dyskryminacji, gdy taki ból lub cierpienie powodowane są przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę występującą w charakterze urzędowym lub z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo;

b) „inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie” oznacza każde działanie funkcjonariusza publicznego lub innej osoby występującej w charakterze urzędowym lub podjęte z ich polecenia, albo za ich wyraźną lub dorozumianą zgodą, poprzez które jakiejkolwiek osobie zadawany jest znaczny ból lub cierpienie fizyczne bądź psychiczne. Pojęcie to nie obejmuje jednak bólu lub cierpienia wynikającego wyłącznie ze zgodnych z prawem kar, związanego z tymi karami lub wywołanego przez nie przypadkowo;

c) „organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa” oznaczają wszelkie organy w państwie trzecim odpowiedzialne za prowadzenie dochodzeń, zapobieganie, wykrywanie, zwalczanie i karanie przestępstw, w szczególności policję, prokuraturę, władze sądownicze, publiczne lub prywatne służby więzienne oraz, w odpowiednich przypadkach, wszelkie państwowe siły bezpieczeństwa i organy wojskowe;

d) „wywóz” oznacza każde wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty, łącznie z wyprowadzeniem wymagającym zgłoszenia celnego oraz wyprowadzeniem po ich składowaniu w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub składzie wolnocłowym w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

e) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie towarów na obszar celny Wspólnoty, włączając w to czasowe składowanie, wprowadzanie do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego, objęcie procedurą zawieszającą oraz dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2913/92;

f) „pomoc techniczna” oznacza każde wsparcie techniczne związane z naprawami, opracowywaniem, wytwarzaniem, testowaniem, utrzymaniem, montażem lub serwisem technicznym wszelkiego innego rodzaju i może przyjmować takie formy, jak wskazówki, porady, szkolenie, przekazywanie wiedzy praktycznej lub umiejętności albo usługi konsultingowe. Pomoc techniczna obejmuje również pomoc udzielaną ustnie lub przy wykorzystaniu środków elektronicznych;

g) „muzeum” oznacza stałą instytucję prowadzącą działalność nie nastawioną na osiąganie zysków w służbie na rzecz społeczeństwa i jego rozwoju, otwartą dla publiczności, która to instytucja nabywa, przechowuje, przeprowadza badania, informuje i wystawia w celach naukowych, edukacyjnych i rozrywkowych materialne dowody związane z ludźmi i ich środowiskiem;

▼B

h) „właściwy organ” oznacza organ Państwa Członkowskiego, określony w załączniku I, który zgodnie z art. 8 ust. 1 jest uprawniony do podejmowania decyzji w sprawie wniosków o udzielenie pozwolenia;

i) „wnioskodawca” oznacza:

1) w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 3 lub 5, każdą osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę z odbiorcą w państwie, do którego towary będą wywożone i która jest uprawniona do podjęcia decyzji o wysłaniu towarów podlegających kontroli na mocy niniejszego rozporządzenia poza obszar celny Wspólnoty w momencie przyjęcia zgłoszenia celnego. Jeżeli nie zawarto umowy wywozowej lub jeżeli podmiot będący stroną umowy nie występuje we własnym imieniu, rozstrzygające znaczenie ma uprawnienie do podjęcia decyzji o wysłaniu danego przedmiotu poza obszar celny Wspólnoty;

2) stronę umowy mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terenie Wspólnoty, jeżeli w przypadkach takich wywozów prawo rozporządzania towarami przysługuje zgodnie z umową, na podstawie której odbywa się wywóz, podmiotowi mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania poza Wspólnotą;

3) w przypadku dostarczania pomocy technicznej, o której mowa w art. 3, osobę fizyczną lub prawną, która będzie świadczyła tę usługę; oraz

4) w przypadku przywozu i dostarczania pomocy technicznej, o których mowa w art. 4, muzeum, które będzie wystawiało towary.

ROZDZIAŁ II

Towary, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci, torturowanie oraz inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie

Artykuł 3

Zakaz wywozu

1. Zakazuje się wywozu towarów, które nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub torturowanie i inne okrutne, nieludzkie lub poniżające traktowanie albo karanie, określonych w wykazie znajdującym się w załączniku II, niezależnie od miejsca pochodzenia takich towarów.

Zakazuje się dostarczania z obszaru celnego Wspólnoty jakiejkolwiek osobie, podmiotowi lub organowi w państwie trzecim pomocy technicznej odnoszącej się do towarów określonych w załączniku II, zarówno za wynagrodzeniem, jak i bez wynagrodzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, właściwy organ może udzielić pozwolenia na wywóz towarów określonych w załączniku II oraz dostarczanie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w państwie, do którego towary te będą wywożone, będą one użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

Artykuł 4

Zakaz przywozu

1. Zakazuje się przywozu towarów określonych w załączniku II, niezależnie od ich pochodzenia.

▼B

Zakazuje się przyjmowania przez osoby, podmioty lub organy na obszarze celnym Wspólnoty pomocy technicznej odnoszącej się do towarów określonych w załączniku II, dostarczanej z terytorium państwa trzeciego za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przywóz towarów określonych w załączniku II oraz dostarczanie związanej z nimi pomocy technicznej, jeśli zostanie wykazane, że w docelowym Państwie Członkowskim towary te będą użyte wyłącznie w celu publicznego wystawienia w muzeum ze względu na ich znaczenie historyczne.

ROZDZIAŁ III

Towary, które mogłyby być użyte w celu torturowania lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania

Artykuł 5

Wymóg uzyskania pozwolenia wywozowego

1. Wywóz towarów, które mogą być użyte w celu torturowania i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, określonych w załączniku III, wymaga uzyskania pozwolenia, niezależnie od pochodzenia takich towarów. Pozwolenie nie jest jednak wymagane dla towarów, które są jedynie przewożone przez obszar celny Wspólnoty, tj. takich, którym nie nadano innego przeznaczenia celnego niż procedura tranzytu zewnętrznego w rozumieniu art. 91 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, łącznie ze składowaniem towarów niewspólnotowych w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I lub w składzie wolnocłowym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wywozów na te terytoria Państw Członkowskich, które są określone w załączniku IV i nie stanowią obszaru celnego Wspólnoty, pod warunkiem że towary te są używane przez organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa zarówno w kraju lub na terytorium przeznaczenia, jak i w części stanowiącej metropolię Państwa Członkowskiego, do którego należy to terytorium. Organy celne lub inne zainteresowane organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony, i mogą podjąć decyzję, że wywóz nie może nastąpić do czasu zakończenia takiej kontroli.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wywozów do państw trzecich, pod warunkiem że towary są używane przez cywilny lub wojskowy personel Państwa Członkowskiego uczestniczący w operacji utrzymania pokoju lub operacji zarządzania kryzysami przeprowadzanej przez UE lub ONZ na terenie danego państwa trzeciego lub też w operacji przeprowadzanej na podstawie porozumienia między Państwami Członkowskimi a państwami trzecimi w dziedzinie obrony. Organy celne lub inne właściwe organy mają prawo do skontrolowania, czy warunek ten jest spełniony. Wywóz nie może nastąpić w czasie trwania takiej kontroli.

Artykuł 6

Kryteria udzielania pozwoleń wywozowych

1. Decyzje o udzieleniu pozwoleń na wywóz towarów określonych w załączniku III są podejmowane przez właściwe organy indywidualnie w odniesieniu do każdego wniosku, z uwzględnieniem wszystkich istotnych okoliczności, w szczególności faktu, czy inne Państwo Członkowskie w okresie poprzednich trzech lat odmówiło udzielenia pozwolenia na zasadniczo identyczny wywóz.

2. Właściwy organ nie udziela pozwolenia, jeśli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczeń, że takie towary określone w załączniku III mogłyby być użyte przez organ odpowiedzialny za egzekwowanie

▼B

prawa lub inną osobę fizyczną lub prawną w państwie trzecim w celu zadawania tortur lub w celu innego okrutnego, poniżającego lub nieludzkiego traktowania albo karania, w tym w celu wykonania orzeczonych przez sąd kar cielesnych.

Właściwy organ uwzględnia:

— dostępne orzeczenia trybunałów międzynarodowych,

— ustalenia właściwych organów ONZ, Rady Europy i UE oraz sprawozdania Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu oraz Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania.

Uwzględnione mogą zostać inne stosowne informacje, obejmujące dostępne orzeczenia sądów krajowych, sprawozdania przygotowywane przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz informacje dotyczące ograniczeń w wywozie towarów określonych w załącznikach II i III obowiązujące w państwach przeznaczenia.

Artykuł 7

Środki krajowe

1. Bez względu na przepisy art. 5 i 6, Państwo Członkowskie może przyjąć lub utrzymać zakaz wywozu oraz przywozu kajdan na nogi, łańcuchów na nogi oraz przenośnych urządzeń do wywoływania elektrowstrząsów.

2. Państwo Członkowskie może nałożyć wymóg uzyskania pozwolenia na wywóz kajdanek, których łączna długość, w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy, przekracza 240 mm. Dane Państwo Członkowskie stosuje do takich kajdanek przepisy rozdziałów III i IV.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich środkach przyjętych zgodnie z ust. 1 i 2. O istniejących środkach powiadamia się do dnia 30 lipca 2006 r. O przyjętych później środkach powiadamia się przed ich wejściem w życie.

ROZDZIAŁ IV

Procedury udzielania pozwoleń

Artykuł 8

Wnioski o udzielenie pozwolenia

1. Pozwolenie na wywóz i przywóz oraz na dostarczanie pomocy technicznej jest udzielane tylko przez określony w załączniku I właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę lub miejsce zamieszkania.

2. Wnioskodawcy dostarczają właściwemu organowi wszelkich istotnych informacji dotyczących działań, na które wymagane jest pozwolenie.

Artykuł 9

Pozwolenia

1. Pozwolenia na wywóz i przywóz są wydawane na formularzach zgodnych ze wzorem przedstawionym w załączniku V i są ważne na całym terytorium Wspólnoty. Okres ważności pozwolenia wynosi od trzech do dwunastu miesięcy i może zostać przedłużony do 12 miesięcy.

▼B

2. Pozwolenie może zostać wydane za pomocą środków elektronicznych. Szczególne procedury są określane na szczeblu krajowym. Państwa Członkowskie korzystające z tej możliwości informują o tym Komisję.

3. W pozwoleniach na wywóz i przywóz umieszcza się wszelkie wymogi i warunki, jakie właściwy organ uzna za stosowne.

4. Właściwy organ, działając zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, może odmówić udzielenia pozwolenia na wywóz oraz może unieważnić, zawiesić, zmienić lub cofnąć udzielone pozwolenie.

Artykuł 10

Formalności celne

1. Przy dokonywaniu formalności celnych eksporter lub importer składa należycie wypełniony formularz przedstawiony w załączniku V jako dowód uzyskania koniecznego pozwolenia na dany wywóz lub przywóz. Jeśli dokument nie jest wypełniony w języku urzędowym Państwa Członkowskiego, w którym dokonuje się formalności celnych, eksporter lub importer może zostać zobowiązany do dostarczenia tłumaczenia na język urzędowy tego państwa.

2. W przypadku gdy dokonano zgłoszenia celnego towarów określonych w załącznikach II lub III, co do których stwierdzono, że na ich planowany wywóz lub przywóz nie zostało udzielone pozwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, organy celne zatrzymują zgłoszone towary i wskazują na możliwość złożenia wniosku o udzielenie pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Jeśli wniosek o udzielenie pozwolenia nie wpłynie w terminie sześciu miesięcy od zatrzymania towaru lub jeśli właściwy organ rozpatrzy odmownie taki wniosek, organy celne podejmują działania mające na celu uregulowanie sytuacji zatrzymanych towarów zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Artykuł 11

Wymóg zawiadamiania i konsultacji

1. Organy Państw Członkowskich, określone w załączniku I, informują wszystkie inne organy Państw Członkowskich określone w tym załączniku oraz Komisję o odmowie udzielenia pozwolenia na podstawie niniejszego rozporządzenia i o unieważnieniu pozwolenia, którego udzieliły. Zawiadomienia dokonuje się nie później niż w ciągu trzydziestu dni od daty wydania decyzji.

2. Właściwy organ konsultuje się z organem lub organami, które w ciągu ostatnich trzech lat odmówiły udzielenia pozwolenia na przywóz lub wywóz albo pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej na podstawie niniejszego rozporządzenia, w przypadku otrzymania wniosku dotyczącego przywozu, wywozu lub dostarczania pomocy technicznej odnoszącego się do zasadniczo identycznej transakcji, której dotyczył taki wcześniejszy wniosek, gdy organ uważa, że należy jednak udzielić pozwolenia.

3. W przypadku gdy po przeprowadzeniu takich konsultacji właściwy organ postanowi o udzieleniu pozwolenia, niezwłocznie zawiadamia on o swojej decyzji wszystkie organy wymienione w załączniku I, wyjaśniając powody podjęcia takiej decyzji oraz przedstawiając istotne w danej sprawie informacje.

4. Odmowa udzielenia pozwolenia na podstawie krajowego zakazu zgodnie z art. 7 ust. 1 nie stanowi decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1.

▼B

ROZDZIAŁ V

Postanowienia ogólne i końcowe

Artykuł 12

Zmiany załączników

1. Komisja jest upoważniona do dokonywania zmian załącznika I. Dane dotyczące właściwych organów Państw Członkowskich są zmieniane na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie.

2. Komisja jest upoważniona do dokonywania zmian załączników II, III i V zgodnie z procedurą określoną w art. 15 ust. 2.

Artykuł 13

Wymiana informacji pomiędzy organami Państw Członkowskich a Komisją

1. Bez uszczerbku dla art. 11, Komisja oraz Państwa Członkowskie, na wniosek, powiadamiają się nawzajem o środkach podjętych na mocy niniejszego rozporządzenia i dostarczają sobie istotnych informacji, którymi dysponują w związku z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności informacji dotyczących pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono.

2. Istotne informacje dotyczące pozwoleń, których udzielono i których udzielenia odmówiono, obejmują przynajmniej rodzaj decyzji, uzasadnienie decyzji lub jego streszczenie, nazwy/nazwiska odbiorców oraz końcowych użytkowników, jeśli nie są nimi odbiorcy, jak również nazwy odnośnych towarów.

3. Państwa Członkowskie, o ile jest to możliwe we współpracy z Komisją, sporządzają publiczne roczne sprawozdanie z działalności, zawierające informacje o liczbie otrzymanych wniosków, towarach i krajach, których dotyczyły wnioski, oraz o decyzjach, które podjęto w tych sprawach. Sprawozdanie to nie zawiera informacji, których ujawnienie, zdaniem Państwa Członkowskiego, naruszałoby jego żywotne interesy w zakresie bezpieczeństwa.

4. Z wyjątkiem przekazywania informacji określonych w ust. 2 organom innego Państwa Członkowskiego oraz Komisji, niniejszy artykuł nie narusza odpowiednich przepisów krajowych dotyczących poufności i tajemnicy zawodowej.

5. Odmowa udzielenia pozwolenia wydana na podstawie krajowego zakazu przyjętego zgodnie z art. 7 ust. 1 nie stanowi decyzji o odmowie udzielenia pozwolenia w rozumieniu ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 14

Wykorzystywanie informacji

Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji [1] oraz krajowych przepisów dotyczących publicznego dostępu do dokumentów, informacje otrzymane na mocy niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane tylko do celów, w jakich wnoszono o ich przekazanie.

[1] Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

▼B

Artykuł 15

Komitet

1. Komisję jest wspomagana przez komitet ds. wspólnych reguł wywozu towarów, ustanowiony na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2603/69 ([1]).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie znajdują art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na dwa miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 16

Wprowadzanie w życie

Komitet, o którym mowa w art. 15, bada każdą sprawę dotyczącą stosowania niniejszego rozporządzenia przedstawioną przez przewodniczącego komitetu z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 17

Sankcje

1. Państwa Członkowskie przyjmują przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadkach naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić, iż są one stosowane. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 29 sierpnia 2006 r. i niezwłocznie powiadamiają ją o późniejszych ich zmianach.

Artykuł 18

Zakres terytorialny stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:

— obszaru celnego Wspólnoty, zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92,

— hiszpańskich terytoriów Ceuty i Melilli,

— niemieckiego terytorium Helgoland.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia Ceutę, Helgoland i Melillę traktuje się jako część obszaru celnego Wspólnoty.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 324 z 27.12.1969, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3918/91 (Dz.U. L 372 z 31.12.1991, str. 31).

▼B

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ ORGANÓW OKREŚLONYCH W ART. 8 I 11

A. **Organy Państw Członkowskich:**

BELGIA

Ministerie van Economie, Energie, Handel en Wetenschapsbeleid
Directoraat E4: Economisch Potentieel, Markttoegangsbeleid, Tarifaire en Non-tarifaire Maatregelen
Vooruitgangsstraat 50c
B-1210 Brussel
Tel. (32-2) 277 51 11
Fax (32-2) 277 53 03
E-mail: Charles.godart@mineco.fgvov.be

Ministère de l'économie, de l'énergie, du commerce et de la politique scientifique
Directorat, E4: potentiel économique, politique d'accès aux marchés, mesures tarifaires et non-tarifaires
Rue du Progrès 50c
B-1210 Bruxelles
Téléphone: 32 (2) 277 51 11
Télécopie: 32 (2) 277 53 03
E-mail: Charles.godart@mineco.fgvov.be

▼M2

БЪЛГАРИЯ

BUŁGARIA

Министерство на икономиката и енергетиката
(Ministerstwo Gospodarki i Energii)
ул.„Славянска” № 8
гр. София, 1052
Tel.: +359 2 940 71
Faks: +359 2 987 21 90

▼B

REPUBLIKA CZESKA

Ministerstvo průmyslu a obchodu
Licenční správa
Na Františku 32
110 15 Praha 1
Česká republika
Tel.: (420) 224 90 76 41
Fax: (420) 224 22 18 81
E-mail: osm@mpo.cz

DANIA

Załącznik III, nr 2 i 3

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K
Denmark
Telephone: (45) 33 92 33 40
Telefax: (45) 33 93 35 10
E-mail: jm@jm.dk

Załącznik II i załącznik III, nr 1

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Erhvers- og Byggestyrelsen
Eksportkontroladministrationen
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Denmark
Telephone: (45) 35 46 60 00
Telefax: (45) 35 46 60 01
E-mail: ebst@ebst.dk

▼B

NIEMCY

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29–35
D-65760 Eschborn
Tel.: (+49) 6196 908-0
Fax: (+49) 6196 908 800
E-Mail: ausfuhrkontrolle@bafa.bund.de

GRECJA

ΕΛΛΑΣ

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Γενική Διεύθυνση Σχεδιασμού και Διαχείρισης Πολιτικής
Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Ροών
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Τηλ. (30-210) 328 60 47, (30-210) 328 60 31
Φαξ (30-210) 328 60 94
E-mail: e3c@mnec.gr

ESTONIA

Eesti Välisministeerium
Välismajanduse ja arengukoostöö osakond
Strateegilise kauba kontrolli büroo
Islandi väljak 1
15049 Tallinn
Eesti
Tel: +372 631 7200
Faks: +372 631 7288
E-post: stratkom@mfa.ee

HISZPANIA

Secretaría General de Comercio Exterior
Secretaría de Estado de Turismo y Comercio
Ministerio de Industria, Turismo y Comercio
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Telephone: (34) 915 83 52 84
Telefax: (34) 915 83 56 19
E-mail: Buzon.Oficial@SGDEFENSA.SECGCOMEX.SSCC.MCX.ES

Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales de la
Agencía Estatal de Administración Tributaria
Avda. Llano Castellano, 17
28071 Madrid
España
Telephone: +34 91 7289450
Telefax: +34 91 7292065

FRANCJA

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et droits indirects
Service des titres du commerce extérieur (SETICE)
8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 PARIS CEDEX 09
Téléphone: 01 55 07 46 73/- 46 42/- 48 64/- 47 64
Télécopie: 01 55 07 46 67/- 46 91
Courrier électronique: dg-setice@douane.finances.gouv.fr

IRLANDIA

Licensing Unit
Department of Enterprise, Trade and Employment
Earlsfort Centre
Lower Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Telephone (353-1) 631 21 21
Telefax (353-1) 631 25 62

▼B

WŁOCHY

Ministero delle attività produttive
Direzione generale per la politica commerciale
Viale Boston, 25
I-00144 Roma
Telephone: +39 06 59 93 25 79
Telefax: +39 06 59 93 26 34
E-mail: polcomsegr@mincomes.it

CYPR

ΚΥΠΡΟΣ

Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
Υπηρεσία Εμπορίου

▼C1

Μονάδα Έκδοσης Αδειών Εισαγωγών/Εξαγωγών

▼B

Ανδρέα Αραούζου 6
CY-1421 Λευκωσία
Τηλ. (357-22) 86 71 00
Φαξ (357-22) 37 51 20

▼C1

E-mail: perm.sec@mcit.gov.cy

▼B

Ministry of Commerce, Industry and Tourism
Trade Service
Import/Export Licensing Unit
6 Andreas Araouzos Street
CY-1421 Nicosia
Telephone: (357- 22) 86 71 00
Telefax: (357-22) 37 51 20
E-mail: perm.sec@mcit.gov.cy

ŁOTWA

Ekonomikas ministrija
Brīvības iela 55
LV-1519 Rīga
Latvija
Telefax.: +371 7 280 882

LITWA

Policijos departamento prie Vidaus reikalų ministerijos
Licencijavimo skyrius
Saltoniškių g. 19
LT-08105 Vilnius
Lietuva
Telephone: +370 8 271 97 67
Telefax: +370 5 271 99 76
E-mail: leidimai.pd@policija.lt

LUKSEMBURG

Commerce extérieur
Office des licences
B. P. 113
L-2011 Luxembourg
Téléphone: 352 4782370
Télécopie: 352 466138
Courrier électronique: office.licences@mae.etat.lu

WĘGRY

Magyar Kereskedelmi
Engedélyezési Hivatal
Margit krt. 85.
H-1024 Budapest
Magyarország

▼B

Telephone: +36 1 336 74 30
Telefax: +36 1 336 74 28
E-mail: spectrade@mkeh.hu

MALTA

Diviżjoni għall–Kummerċ
Servizzi Kummerċjali
Lascaris
Valletta CMR02
Telephone: +356 25 69 02 09
Telefax: +356 21 24 05 16

▼M1 NIDERLANDY

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal voor Buitenlandse Economische Betrekkingen
Directie Handelspolitiek
Bezuidenhoutseweg 153
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
Niderlandy
Telephone: (31-70) 379 64 85, 379 62 50

▼B

AUSTRIA

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Abteilung für Aus- und Einfuhrkontrolle
A-1011 Wien
Stubenring 1
Tel.: (+43) 1 71100 8327
Fax: (+43) 1 71100 8386
E-Mail: post@C22.bmwa.gv.at

POLSKA

Ministerstwo Gospodarki i Pracy
plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa
Polska
Telefon: (+48-22) 693 50 00
Telefax: (+48-22) 693 40 48

PORTUGALIA

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais de Consumo
Direcção de Serviços de Licenciamento
Rua Terreiro do Trigo, edifício da Alfândega
P-1149-060 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 42 63
Fax: (351-21) 881 42 61

▼M2

RUMUNIA

Ministerul Economiei și Comerțului
Departamentul pentru Comerț Exterior
Direcția Generală Politici Comerciale
Str. Ion Câmpineanu, nr. 16
Sector 1, București
Tel: 0040.21.40.10.502
0040.21.40.10.503
Faks: 0040.21.315.07.73

▼B

SŁOWENIA

Ministrstvo za gospodarstvo
Direktorat za ekonomske odnose s tujino
Kotnikova 5
1000 Ljubljana

▼B

Republika Slovenija
Telephone: +386 1 478 35 42
Telefax: +386 1 478 36 11

SŁOWACJA

Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky
Odbor riadenia obchodovania s citlivými tovarmi
Mierová 19
827 15 Bratislava
Slovenská republika
Telephone: +421 2 48 54 20 53
Telefax: +421 2 43 42 39 15

FINLANDIA

Sisäasiainministeriö
Arpajais- ja asehallintoyksikkö
PL 50
FI-11101 RIIHIMÄKI
Puhelin (358-9) 160 01
Faksi (358-19) 72 06 68
Sähköposti: aahy@poliisi.fi

SZWECJA

Kommerskollegium
PO Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59
E-post: registrator@kommers.se

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

▼M1

Przywóz towarów określonych w załączniku II:
Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham TS23 2NF
Zjednoczone Królestwo
Telephone: (44-1642) 364 333
Fax: (44-1642) 364 269
E-mail: enquiries.ilb@dti.gsi.gov.uk

Wywóz towarów określonych w załączniku II lub III oraz dostarczanie pomocy technicznej związanej z towarami określonymi w załączniku II zgodnie z art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1:
Department of Trade and Industry
Export Control Organisation
Kingsgate House
66-74 Victoria Street
London SW1E 6SW
Zjednoczone Królestwo
Telephone: (44-20) 7215 8070
Fax: (44-20) 7215 0531
E-mail: lu3.eca@dti.gsi.gov.uk

▼B

B. **Adres do zawiadamiania Komisji:**

▼M1

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
Directorate-General for External Relations
Directorate A. Crisis Platform and Policy Coordination in CFSP
Unit A.2. Crisis Management and Conflict Prevention
CHAR 12/45
B-1049 Brussels
Tel. (32-2) 295 55 85/299 11 76
Fax: (32-2) 299 08 73
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

▼B

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz towarów, o których mowa w art. 3 i 4

Uwaga: niniejszy wykaz nie obejmuje towarów medyczno-technicznych

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. **Towary przeznaczone do przeprowadzania egzekucji ludzi, takie jak:**
ex 4421 90 98 ex 8208 90 00	1.1. Szubienice i gilotyny.
ex 8543 89 95 ex 9401 79 00 ex 9401 80 00 ex 9402 10 00 ex 9402 90 00	1.2. Krzesła elektryczne do przeprowadzania egzekucji ludzi.
ex 9406 00 38 ex 9406 00 80	1.3. Hermetyczne komory, wykonane np. ze stali i szkła, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi przez podanie trującego gazu lub trującej substancji.
ex 8413 81 90 ex 9018 90 50 ex 9018 90 60 ex 9018 90 85	1.4. Urządzenia do automatycznego wstrzykiwania narkotyku, zaprojektowane w celu przeprowadzania egzekucji ludzi poprzez podanie śmiercionośnej substancji chemicznej.
	2. **Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak:**
ex 8543 89 95	2.1. Pasy paraliżujące za pomocą elektrowstrząsów, zaprojektowane w celu krępowania ludzi poprzez poddawanie wstrząsom elektrycznym o napięciu jałowym przekraczającym 10 000 V.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz towarów, o których mowa w art. 5

Kod CN	Wyszczególnienie
	1. **Towary zaprojektowane do krępowania ludzi, takie jak:**
ex 9401 61 00 ex 9401 69 00 ex 9401 71 00 ex 9401 79 00 ex 9402 90 00 ex 9403 20 91 ex 9403 20 99 ex 9403 50 00 ex 9403 70 90 ex 9403 80 00	1.1. Krzesła i ławy do krępowania. *Uwaga:* Ten punkt nie odnosi się do krzeseł do krępowania zaprojektowanych dla osób niepełnosprawnych.
ex 7326 90 98 ex 8301 50 00 ex 3926 90 99	1.2. Kajdany na nogi, łańcuchy na nogi oraz kajdany i pojedyncze kajdanki lub bransolety kajdan. *Uwaga:* Ten punkt nie odnosi się do „zwykłych kajdanek". Zwykłe kajdanki to kajdanki, których całkowita długość, w stanie zamkniętym, łącznie z łańcuchem, mierzona od zewnętrznej krawędzi jednej obręczy do zewnętrznej krawędzi drugiej obręczy wynosi pomiędzy 150 a 280 mm, i które nie zostały zmodyfikowane do zadawania fizycznego bólu lub cierpienia.
ex 7326 90 98 ex 8301 50 00 ex 3926 90 99	1.3. Kajdanki na kciuki i śruby do zgniatania kciuków, włączając w to ząbkowane kajdanki na kciuki.
	2. **Przenośne urządzenia zaprojektowane do celów opanowywania zamieszek lub samoobrony, takie jak:**
ex 8543 89 95 ex 9304 00 00	2.1. Przenośne urządzenia porażające prądem, w szczególności pałki elektryczne, tarcze elektryczne, paralizatory lub pistolety paraliżujące o napięciu jałowym przekraczającym 10 000 V. *Uwagi:* 1. Ten punkt nie odnosi się do pasów paraliżujących za pomocą elektrowstrząsów opisanych w punkcie 2.1 załącznika II. 2. Ten punkt nie odnosi się do przenośnych indywidualnych elektronicznych urządzeń porażających, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.
	3. **Substancje przeznaczone do opanowywania zamieszek lub samoobrony oraz związany z nimi przenośny sprzęt rozprowadzający, takie jak:**
ex 8424 20 00 ex 9304 00 00	3.1. Przenośne urządzenia do opanowywania zamieszek lub samoobrony poprzez podawanie lub rozprowadzanie obezwładniającej substancji chemicznej. *Uwaga:* Ten punkt nie odnosi się do przenośnych urządzeń indywidualnych, nawet takich, które zawierają substancje chemiczne, które użytkownik ma przy sobie w celu obrony własnej.
ex 2924 29 95	3.2. Wanililoamid kwasu pelargonowego (PAVA) (CAS 2444-46-4).
ex 2939 99 00	3.3. Oleożywica pieprzowcowa (OC) (CAS 8023-77-6)

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz terytoriów Państw Członkowskich, o których mowa w art. 5 ust. 2

DANIA:

— Grenlandia.

FRANCJA:

— Nowa Kaledonia i terytoria zależne,
— Polinezja Francuska,
— Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne,
— Wyspy Wallis i Futuna,
— Majotta,
— St Pierre i Miquelon.

NIEMCY:

— Büsingen.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

Formularz pozwolenia na wywóz i przywóz, o którym mowa w art. 9 ust. 1

Specyfikacja techniczna:

Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm, przy czym dopuszczalne są wymiary mniejsze o najwyżej 5 mm i większe o najwyżej 8 mm. Wielkość pól formularza jest wyznaczona na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo oraz jednej szóstej cala pionowo. Podział pól jest wyznaczany na podstawie jednostki miary równej jednej dziesiątej cala poziomo.

▼B

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

POZWOLENIE NA WYWÓZ/ PRZYWÓZ SPRZĘTU SŁUŻĄCEGO DO TORTUR

1 Wnioskodawca (pełna nazwa, adres, numer celny) Rodzaj: ☐ ☐	POZWOLENIE NA WYWÓZ LUB PRZYWÓZ TOWARÓW, KTORE MOGŁYBY BYĆ STOSOWANE DO ZADAWANIA TORTUR (ROZPORZADZENIE (WE) NR 1236/2005)
2 Odbiorca (pełna nazwa i adres)	3 Nr pozwolenia ☐ Wywóz ☐ Przywóz 4 Termin ważności
5 Agent celny/przedstawiciel (jeżeli jest inny niż wnioskodawca)	6 Państwo, w którym znajdują się dane towary Kod 7 Państwo przeznaczenia Kod 8 Państwo Członkowskie, w którym nastąpi objęcie procedurą celną
9 Użytkownik końcowy (pełna nazwa i adres)	Organ wydający

10 Opis pozycji	11 Poz. nr 1	12 kod CN
		13 Ilość
14 Szczególne wymogi oraz warunki		
10 Opis pozycji	11 Poz. nr 2	12 kod CN
		13 Ilość
14 Szczególne wymogi oraz warunki		
10 Opis pozycji	11 Poz. nr 3	12 kod CN
		13 Ilość
14 Szczególne wymogi oraz warunki		

15 Niżej podpisany potwierdza, że właściwy organ zezwolił na [wywóz] [przywóz] (niepotrzebne skreślić) towarów określonych w polu 10 zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1236/2005 oraz z zastrzeżeniem wymogów, warunków i procedur określonych w niniejszym formularzu i załączniku lub załącznikach, do których zawiera on odesłanie.

16 Ilość załączników

Sporządzono w (miejscowość i data)

Nazwa (podana drukiem lub wielkimi literami)

Podpis: (Pieczęć organu wydającego)

▼B

Uwaga: w części 1 kolumny 17 proszę wpisać nadal dostępną ilość, a w części 2 kolumny 17 ilość odliczoną przy tej okazji			
3 Nr pozwolenia			
11 Poz. nr	17 Ilość netto (masa netto / inna jednostka wraz z jej wskazaniem)	18 Dokument celny (typ i numer) oraz data odliczenia	19 Państwo Członkowskie, nazwa i podpis, pieczęć odliczenia
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		
	1.		
	2.		

▼B

Wyjaśnienia dotyczące formularza „Pozwolenie na wywóz i przywóz towarów, które mogłyby być użyte do zadawania tortur (rozporządzenie (WE) nr 1236/2005)"

Niniejszego formularza pozwolenia używa się w celu wydania pozwolenia na wywóz lub przywóz towarów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1236/2005 w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania. Nie należy go stosować przy wydawaniu pozwolenia na dostarczanie pomocy technicznej.

Organ wydający jest to organ określony w art. 2 lit. h) rozporządzenia Rady (WE) nr 1236/2005, określony w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Pozwolenie wydaje się na tym jednokartkowym formularzu, zadrukowanym obustronnie. Właściwy urząd celny odlicza wywożone ilości od łącznej dostępnej ilości. Musi on skontrolować, czy różne pozycje podlegające pozwoleniu są w tym celu wyraźnie oddzielone.

W przypadkach gdy procedury krajowe Państw Członkowskich wymagają dodatkowych egzemplarzy formularza (np. do wniosku), pozwolenie to może zostać włączone do kompletu formularzy zawierającego niezbędne egzemplarze zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi. W polu powyżej pola 3 każdego egzemplarza oraz na marginesie po lewej stronie powinno być jasno określone przeznaczenie (np. wniosek, kopia dla wnioskodawcy) stosownych egzemplarzy. Tylko jeden egzemplarz stanowi formularz pozwolenia określony w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1236/2005.

Pole 1:	*Wnioskodawca:*	Proszę podać nazwę wnioskodawcy oraz jego pełny adres. Można również podać numer celny wnioskodawcy (w większości przypadków fakultatywnie). Należy podać rodzaj wnioskodawcy (fakultatywnie) w odpowiednim polu, używając cyfr 1, 2 lub 4 przy odwoływaniu się do punktów w definicji zawartej w art. 2 lit. i) rozporządzenia Rady nr 1236/2005.
Pole 3:	*Pozwolenie nr:*	Proszę wpisać numer oraz zaznaczyć pole odnoszące się do wywozu lub przywozu. ►C1 Patrz: art. 2 lit. d) i art. 2 lit. e) oraz art. 18 rozporządzenia ◄ odnośnie do definicji określeń „wywóz" i „przywóz".
Pole 4:	*Termin ważności:*	Proszę podać dzień (dwie cyfry), miesiąc (dwie cyfry) oraz rok (cztery cyfry).
Pole 5:	*Agent celny/ przedstawiciel:*	Proszę podać nazwę posiadającego stosowne upoważnienie przedstawiciela lub agenta (celnego) występującego w imieniu wnioskodawcy, jeżeli wniosku nie składa wnioskodawca. Patrz również: art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92.
Pole 6:	*Państwo, w którym znajdują się dane towary:*	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa, jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1172/95, Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. ►C1 Patrz: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1779/2002, Dz. U. L 269 z 5.10.2002, str. 6. ◄
Pole 7:	*Państwo przeznaczenia:*	Proszę podać zarówno nazwę danego państwa jak i odpowiedni kod z wykazu kodów krajów ustanowionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1172/95, Dz.U. L 118 z 25.5.1995, str. 10. ►C1 Patrz: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1779/2002, Dz. U. L 269 z 5.10.2002, str. 6. ◄

▼B

Pole 10:	*Opis pozycji:*	Proszę rozważyć dołączenie informacji dotyczących opakowania danych towarów. Proszę zwrócić uwagę na fakt, że w polu 10 można także podać wartość towarów. Jeśli w polu 10 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników. Formularz przeznaczony jest do zgłoszenia najwyżej trzech różnych rodzajów towarów (patrz: załączniki II i III do rozporządzenia). Jeżeli potrzebne jest uzyskanie pozwolenia na wywóz lub przywóz więcej niż trzech rodzajów towarów, proszę wydać dwa pozwolenia.
Pole 11:	*Pozycja nr:*	To pole wymaga wypełnienia na drugiej stronie formularza. Proszę sprawdzić, czy numer pozycji odpowiada wydrukowanemu numerowi w polu 11 znajdującym się obok opisu odpowiedniej pozycji na pierwszej stronie.
Pole 14:	*Szczególne wymogi oraz warunki:*	Jeśli w polu 14 nie ma wystarczającej ilości miejsca, można pisać dalej na dołączonym czystym arkuszu, podając numer pozwolenia. W polu 16 proszę podać liczbę załączników.
Pole 16:	*Ilość załączników:*	Proszę podać liczbę ewentualnych załączników (patrz: wyjaśnienia do pól 10 i 14).